

GEMEENTE.

LES 17

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les over gemeente bouw toe aan de Heer.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] EFEZIËRS 6 en FILIPPENZEN 1 - 2
----------	--

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Efeziërs 6 en Filippenzen 1 - 2). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij vertelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [VOORBEREIDING VOOR HET CHRISTELIJKE HUWELIJK] (5) MATTEÛS 6:33
----------	---

Repeteer twee aan twee.

(5) De juiste prioriteiten. Matteüs 6:33. Maar zoekt eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden.

4	ONDERRICHT (85 minuten) [KERKELIJKE CEREMONIE] DE AANSTELLING VAN KERKELIJKE LEIDERS
----------	--

Inleiding. Zie handleiding 3, les 34 (Bijbelstudie: 1 Petrus 5:1-7), handleiding 4, les 47 (Onderricht: De kenmerken van een christen leider/oudsten) en handleiding 4, supplement 20 (Onderricht: Diakenen). Dit onderricht gaat over de aanstelling van leiders in de Kerk/Gemeente, dat wil zeggen, over de aanstelling (ordening, bevestiging, inzegening) van de oudsten (ouderlingen, inclusief priesters/ pastoors/ dominees/ voorgangers). Vergeet niet dat een gemeente uit verschillende huisgemeenten of wijkgemeenten kan bestaan die allen onder één raad van oudsten functioneren.

Door aanstelling van leiders wordt aan hen een ambt toegekend. Een "ambt" (het woord "ambt" is afgeleid van het woord "ambacht") in de Bijbel is een openbare taak of bediening waartoe Christus en de oudsten van de gemeente iemand roept en aanstelt (bevestigt). Voorbeelden van ambten zijn: oudste (ouderling, priester), zendeling, prediker (predikant)/ pastor/ herder, evangelist, leraar, diaken, groepsleider, jeugdleider, enz. Behalve het ambt van oudste zijn deze ambten NIET de leiders van de gemeente, maar functioneren in hun taken onder de leiding van de raad van oudsten (ouderlingen)!

Een ambt is een bediening om een bepaalde taak uit te voeren en waaraan verantwoordelijkheden, gezag en vertrouwen geschonken wordt, met de verplichting/verwachting verantwoording af te leggen. Het is niet een positie boven de andere christenen, omdat leiderschap in de Bijbel altijd gedeeld leiderschap en dienend leiderschap is in tegenstelling tot individuen in de wereld die autoritair en heersend zijn.

We zullen eerst de vereiste eigenschappen en taken van oudsten samenvatten en dan leren hoe oudsten gekozen en aangesteld (bevestigd, geordend) moeten worden als de leiders in de gemeente.

A. DE VEREISTE EIGENSCHAPPEN IN DE BIJBEL VOOR OUDSTEN

Lees 1 Timoteüs 3:1-7; Titus 1:6-9.

Ontdek en bespreek. Wat zijn de vereiste eigenschappen voor oudsten?

Aantekeningen. Mannen mogen alleen gekozen en aangesteld (bevestigd) worden als zij aan de vereiste Bijbelse eigenschappen voldoen. De kwalificaties voor oudsten kunnen in drie onderdelen verdeeld worden:

1. Zijn persoonlijke gedrag.

Hij moet zijn verlangens, gevoelens en humeur kunnen beheersen. Met betrekking tot geldzaken moet hij eerlijk zijn en aards bezit niet tot zijn doel hebben.

2. Zijn gezinsleven.

Met betrekking tot het vrouwelijke geslacht moet hij een voorbeeld zijn van trouw aan zijn vrouw. Als hij nog ongetrouwd is, moet hij een voorbeeld van reinheid zijn tegenover allen. Als hij kinderen heeft, moet hij hen leiden om in Jezus Christus te geloven en Hem te gehoorzamen en zijn ouders te eren.

3. Zijn bekwaamheden voor de bediening.

Met betrekking tot volwassenheid, mag hij niet een jong of een onvolwassen christen zijn. Met betrekking tot de Bijbel, moet hij vasthouden aan de gezonde leer en in staat zijn de Bijbel te gebruiken om Gods Woord te verkondigen, te onderrichten en mensen te leiden.

B. DE BIJBELSE TAKEN VAN OUDSTEN

1. De eerste taak van de oudsten is om herders of pastors van Gods kudde te zijn.

Lees Handelingen 20:28-31; 1 Petrus 5:2.

Ontdek en bespreek. Wat zijn de verantwoordelijkheden van herders of pastors in de gemeente?

Aantekeningen. De oudsten/ouderlingen zijn aangesteld om de herders/pastors (Grieks: poimenas) en de opziëners (Grieks: episkopoi, bisschoppen) van de gemeente te zijn, evenals Jezus Christus de Goede Herder, Opperherder en Opziener (Bisschop) van de wereldwijde Kerk/Gemeente is (1 Petrus 2:25; Psalm 23). Met elkaar als een team moeten de oudsten de gemeenteleden hoeden (Grieks: poimainó) en overzien (Grieks: episkopeó), dat wil zeggen voeden, beschermen, verzorgen en leiden zodat het goed met hen gaat en zij groeien. Samen zijn de oudsten verantwoordelijk voor de zwakke en behoeftige leden (als weduwen, wezen, vluchtelingen en nieuwe bekeerlingen) (1 Timoteüs 5:16). Samen bidden zij voor de zieken (Jakobus 5:14-15). Samen waken zij met open ogen tegen valse leraren, autoritaire leiders en wolven die schapen van de kudde proberen te misleiden (Handelingen 20:29-31). Elke oudste is ook de opziener over de andere oudsten (Handelingen 20:28). Op deze wijze staan alle christenen, zowel gemeenteleden als leiders, in een relatie van verantwoordelijkheid en verantwoording afleggen tegenover iemand anders. De oudsten moeten hun taak uitoefenen, niet door een heersende positie in te nemen, maar door te dienen (zie: voeten wassen in Johannes 13:12-16). Geen gemeente in de Bijbel had maar één herder/pastor. Alle oudsten in de raad van oudsten zijn herders/pastors met verschillende pastorale verantwoordelijkheden.

2. De tweede taak van oudsten is om beheerders van Gods huishouding te zijn.

Lees 1 Tessalonicenzen 5:12-15; 1 Timoteüs 3:5; 5:17; Titus 1:7.

Ontdek en bespreek. Wat zijn de verantwoordelijkheden van beheerders in de gemeente?

Aantekeningen. De oudsten/ouderlingen zijn aangesteld om de voorgangers (Grieks: prohistamenoí) en de beheerders (Grieks: oikonomoi) van de gemeente te zijn. Met elkaar als team moeten de oudsten vooral de activiteiten en bezittingen van de gemeente als huishouding (Grieks: oikos) besturen en beheren (Grieks: prohistémi). Dit is de taak van de oudsten en niet van de diakenen.

- In Tessalonicenzen en Timoteüs wordt de verantwoordelijkheid van de oudsten omschreven als besturen of beheren in de zin van *voorop lopen en het voorbeeld geven* (Grieks prohistémi) in de zaken van de gemeente.
- In Titus wordt de verantwoordelijkheid van de oudsten omschreven als administrator (bestuurder, beheerder, econoom) (Grieks: oikonomos) van een huishouding (Grieks: oikos) te zijn.

Maar de leiderschapstijl van de oudsten mag niet een zijn van heersen of heerschappij voeren over de mensen die aan hen zijn toevertrouwd. Zij moeten leiding geven door hun voorbeeld (1 Petrus 5:2-3). Als een oudste zijn eigen huisgezin (familie) niet goed bestuurt (1 Timoteüs 3:4-5) of zijn vrouw en kinderen hebben meer aandacht nodig, dan moet hij zijn prioriteiten veranderen of zijn ambt als oudste neerleggen ten einde hen de nodige aandacht te geven. Er moet een gezonde balans zijn tussen al zijn verantwoordelijkheden

De volgende functies of taken met betrekking tot mensen en activiteiten vallen onder de leiding en het management van de oudsten. Natuurlijk moeten oudsten veel taken delegeren aan de gemeenteleden, maar de oudsten blijven verantwoordelijk voor deze taken en verantwoording verschuldigd aan de Heer en aan de raad van oudsten!

(1) De oudsten leiden de bijeenkomsten van de gemeente.

Ze bevorderen en leiden de wekelijkse bijeenkomst zoals de eredienst en de bijeenkomst van kleinere groepen voor Bijbelstudie, gebed en gemeenschap (Handelingen 2:42). Ze bevorderen en leiden ook de speciale bijeenkomsten zoals dopen en Avondmaal, de kerkelijke feesten, huwelijken, begrafenissen, huisbezoeken en bijeenkomsten om de gemeenteleden toe te rusten.

(2) De oudsten leiden de zendingstaak van de gemeente.

Ze stimuleren de gemeenteleden om voor mensen in de wereld te bidden (1 Timoteüs 2:1-2), een goede invloed in de maatschappij te hebben (Matteüs 5:14-16) en evangelisatie te doen, zowel in de familie als daarbuiten (Matteüs 10:32-37; Handelingen 5:42). Zij bevorderen de zending naar andere provincies en landen. Ze steunen gemeenten die verdrukt en vervolgd worden en andere christelijke organisaties (Romeinen 15:23-24; Filippenzen 1:5; 4:15-16; 3 Johannes 5-8) (*Lees* 2 Korintiërs 8).

(3) De oudsten leiden de trainingsprogramma's van de gemeente.

Ze leiden de kring voor belijdenis en dooponderricht. Ze zorgen ervoor dat alle nieuwe gelovigen nazorg krijgen, alle gemeenteleden tot discipelen van Jezus Christus gemaakt worden en toegerust worden voor verschillende taken in het lichaam van Christus (Efeziërs 4:11-14). Ze zorgen ervoor dat er training gegeven wordt aan de leiders in de volgende groepen: evangelisatie, discipelen maken, zending, zondagschool, tiener- en jeugdclubs, pastoraat, diakonie en andere kringen.

(4) De oudsten zorgen dat de gemeenteleden goed functioneren.

Ze vuren alle gemeenteleden aan tot liefde in hun relaties, goede werken in hun activiteiten en trouw in de onderlinge bijeenkomsten (Hebreeëen 10:24-25). Ze sporen de gemeenteleden aan om een taak te hebben in de plaatselijke gemeente die past bij hun talenten en geestesgaven of die Jezus hen toewijst. Ze helpen de gemeenteleden om hun talenten en gaven te ontdekken en zorgen voor mogelijkheden om deze in verschillende bedieningen in te zetten. Ze zijn verantwoordelijk voor het gedrag van de gemeenteleden en voor orde in het gebruik van geestesgaven (Romeinen 12:3-8; 1 Korintiërs 12:4-7; 14:26-40; 1 Tessalonicenzen 5:19-21; 1 Timoteüs 4:14; 2 Timoteüs 1:6; 1 Johannes 4:1). Ze stimuleren en zien toe op persoonlijke hulp aan de gemeenteleden (Handelingen 18:24-28 HSV). Ze vermanen, corrigeren en bemoedigen de gemeenteleden op geduldige wijze en door onderwijs (2 Timoteüs 4:1-5; Titus 2:15). Ze organiseren de pastorale zorg in de gemeente (1 Tessalonicenzen 5:12-15). En zij handhaven de christelijke tucht (Matteüs 18:15-17; zie 1 Korintiërs 5:9-13).

3. De derde taak van de oudsten is om de leraren van Gods Woord te zijn.

Lees 1 Tessalonicenzen 5:12; 1 Timoteüs 3:2; 5:17 en Titus 1:9.

Ontdek en bespreek. Wat zijn de verantwoordelijkheden van de leraren van Gods Woord in de gemeente?

Aantekeningen. De oudsten/ouderlingen zijn aangesteld om de leraren (Grieks: didaskaloi) in de gemeente te zijn. Met elkaar als team moeten de oudsten vooral de Bijbel gebruiken om te preken, te onderwijzen, te adviseren, te waarschuwen en te bemoedigen.

(1) De verantwoordelijkheid van de raad van oudsten met betrekking tot de Bijbel zijn de volgende:

- De oudsten verkondigen (prediken) Gods Woord aan niet-christenen en christenen (1 Timoteüs 5:17).
- De oudsten gebruiken de Bijbel om gesprekken met niet-christenen en christenen te voeren over Christus en het evangelie (Handelingen 17:1-4,11).
- De oudsten onderrichten de gemeenteleden in de hele wil (raadsplan) van God zoals het in de Bijbel geopenbaard wordt (Handelingen 20:20,27).
- De oudsten leren de gemeenteleden om Christus en Gods Woord te gehoorzamen (Matteüs 28:20).
- De oudsten vermanen of prenten Gods Woord in het denken en harten van mensen (Kolossenzen 3:16), zij bemoedigen de moedeloze, waarschuwen de onverschilligen en luien (1 Tessalonicenzen 5:12-15) en onderwijzen met zachtmoedigheid de mensen die zich verzetten (2 Timoteüs 2:23-26).
- De oudsten bespreken en beslissen leerstellige zaken (Handelingen 15; 2 Timoteüs 1:13) en wijzen valse leraren streng terecht (Titus 1:13).

(2) Het is niet noodzakelijk dat oudsten zijn opgeleid in Bijbelscholen/Theologische hogescholen en ook niet dat zij voltijds zijn aangesteld.

De oudsten in het Nieuwe Testament waren doorgaans niet voltijdse voorgangers of pastoren, predikers of leraren. Niettemin hoort een oudste “bekwaam te zijn (de Bijbel) te onderwijzen” (1 Timoteüs 3:2) en moet hij “zich houden aan het betrouwbare Woord overeenkomstig de leer, zodat hij bij machte is anderen te bemoedigen door het gezonde onderwijs en ook de tegensprekers te weerleggen” (Titus 1:19)!

Sommige oudsten in het Nieuwe Testament waren hoofdzakelijk predikanten en leraren (1 Timoteüs 5:17), maar de Bijbel zegt helemaal niet dat zij voltijds aangesteld waren! De Bijbel kent niet het moderne fenomeen van Theologische hogescholen en Bijbelscholen. De Bijbel leert niet dat alleen de oudsten, die een of ander formele opleiding in een Theologische hogeschool of Bijbelschool gehad hebben, het gezag of bekwaamheid hebben Gods Woord te verkondigen en te onderwijzen. Alle christenen worden aangespoord om Gods Woord aan anderen te onderwijzen, discipelen te maken en mensen met behulp van Gods Woord aan te spreken (Kolossenzen 3:16; zie Matteüs 28:19).

Hoewel sommige christenen Timoteüs en Titus beschouwen als moderne voltijdse voorgangers of pastoren van gemeenten, waren zij méér dan dat. Zij reisden uitgebreid samen met de apostel Paulus en waren veeleer zijn medewerkers of zendelingen dan pastors! Zelfs Timoteüs en Titus waren niet opgeleid in een Bijbelschool of Theologische hogeschool, maar hadden een “on-the-job training” van de apostel Paulus ontvangen, evenals de apostelen dat van Jezus Christus hadden ontvangen!

(3) Oudsten die jong zijn hebben evenveel gezag.

Hoewel een wederzijdse onderdanige houding noodzakelijk is voor zowel oudere als jongere mannen in de gemeente (1 Petrus 5:5), hebben de jongere oudsten vanwege hun ambt de verantwoordelijkheid en gezag ontvangen om alle gemeenteleden te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en te berispen, indien nodig, zelfs gemeenteleden die ouder dan zij zijn (1 Timoteüs 1:3-5; 4:11-13; 5:20; 2 Timoteüs 2:22-26). Niettemin horen oudsten met respect met elkaar en met gemeenteleden om te gaan (1 Timoteüs 3:2; 5:1-2; Titus 1:7).

4. De vierde taak van de oudsten is om dienaren van God en mensen te zijn.

Lees. In Matteüs 20:25-28 leert Jezus, “U weet dat de leiders van de volken (leiders in de niet-christelijke wereld) heerschappij over hen voeren, en de groten gezag over hen uitoefenen. Maar zo zal het onder u niet zijn; maar wie onder u groot wil worden, die moet uw dienaar zijn; en wie onder u de eerste wil zijn; die moet uw slaaf zijn; zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel (leven) te geven tot een losprijs voor velen.” En in 1 Petrus 5:1-3 leert de apostel Petrus, “De ouderlingen (oudsten) onder u roep ik ertoe op, als

medeouderling ... Hoed (letterlijk: jullie moeten herders/pastors zijn van)(Grieks: poimante) de kudde van God die bij u is en houd daar toezicht op (letterlijk: terwijl jullie opzieners/bisschoppen zijn)(Grieks: episkopountes), niet gedwongen, maar vrijwillig; niet uit winstbejag, maar bereidwillig; ook niet als mensen die heerschappij voeren over (Grieks: me katakurieuó) het erfdeel van de Heere, maar als mensen die voorbeelden voor de kudde geworden zijn.”

Ontdek en bespreek. Wat is de verantwoordelijkheid van de oudsten in de gemeente?

Aantekeningen. De oudsten/ouderlingen zijn aangesteld om dienaren (Grieks: diakonoi) en niet heersers over de gemeente te zijn. Met elkaar als team moeten de oudsten vooral een voorbeeld zijn van dienaren, van mensen die in de gemeente bereidwillig zijn *de minste werken* te doen (als stoffige voeten wassen) en vrijwillig de werken te doen die anderen *niet kunnen of niet willen* doen. Zij zijn ijverig om taken uit te voeren tot welzijn van anderen.

Dienen is niet alleen maar een taak/verantwoordelijkheid, maar ook *de kenmerkende houding en levensstijl* van de oudsten/de leiders van de gemeente (1 Korintiërs 3:5)! Het woord “dienaar” is een samenvatting van al hun verantwoordelijkheden en moet de oudsten daaraan herinneren dat zij hun verantwoordelijkheden als herders/pastors van de gemeenteleden, als bestuurders/beheerders van de gemeente activiteiten en als leraren van Gods Woord in de gemeente te alle tijden moeten uitvoeren, *niet vanuit een positie van heersen, maar vanuit een plaats van dienen!* Jezus Christus is de Opperherder en Bisschop van de wereldwijde Kerk/Gemeente (1 Petrus 2:25), de Meester en Heere van elk christen (Johannes 13:13) en de Koning van alle koningen in de wereld (Openbaring 19:16), maar heeft aan de apostelen, aan alle andere leiders in de Kerk/Gemeente en aan alle leiders in de wereld het voorbeeld van de laagste Dienaar gegeven, opdat zij allen zouden doen zoals Hij voor hen gedaan heeft (Johannes 13:14-15)! Dienen (i.e. voeten wassen) is een samenvatting van de leiderschapstijl van de oudsten en is precies het tegenovergestelde van de leiderschapstijl van leiders in de wereld. De oudsten zijn bereidwillige, vrijwillige en ijverige dienaren van God en van mensen! Zowel Jezus Christus als de apostel Petrus verbieden de leiders onder christenen te heersen over de mensen die God aan hen toevertrouwd heeft. In plaats van te leiden door bevelen te geven, moeten de leiders onder de christenen leiden door voorop te lopen en een voorbeeld te geven. In plaats van te eisen dat de gemeenteleden hen als leiders dienen, moeten de leiders de gemeenteleden dienen zodat zij het beste wat zij hebben voor Christus kunnen geven en zijn (Markus 10:45; Lukas 22:25-27).

C. DE AANSTELLING VAN OUDSTEN (INCLUSIEF VOORGANGERS/PASTOREN)

Inleiding. Elke gemeente hoort de principes van de Bijbel na te volgen bij de verkiezing en aanstelling van oudsten (ouderlingen, voorgangers/pastoren, priesters/dominees, bestuurders/beheerders, leraren en andere kerkelijke leiders).

1. De basis voor de verkiezing van oudsten.

Lees 1 Timoteüs 3:14-15; 1 Timoteüs 3:1-7.

Ontdek en bespreek. Op welke basis moeten oudsten gekozen worden?

Aantekeningen. Oudsten moeten op basis van de Bijbel en op basis van hun functioneren in de gemeente gekozen worden.

(1) De Bijbel.

De selectie van oudsten moet op basis van de vereiste Bijbelse kwalificaties en hun bekwaamheid bepaalde taken te verrichten gedaan worden (1 Timoteüs 3:1-7; Titus 1:5-9; 1 Petrus 5:1-4).

(2) Demonstratie.

De mannen die nu al hun bekwaamheden om te leiden demonstreren (bewijzen) door hoe zij al in de gemeente leven en dienen (Lukas 16:10) en door hoe God hun bediening zegent (2 Korintiërs 10:18; Filippenzen 2:22), zijn de beste kandidaten voor het ambt van oudsten. Niemand mag zichzelf aanstellen als oudste (of pastor) van een gemeente. Een broeder mag zich vrijwillig aanbieden als oudste gekozen te worden, maar dan moet hij wel voldoen aan de eisen van de Bijbel en moet de gemeente hem van harte kunnen kiezen en aanstellen (1 Timoteüs 3:1).

2. De verkiezing van oudsten in de nieuwtestamentische Joodse gemeenten.

Lees Handelingen 2:42; Handelingen 6:1-4; Handelingen 15:2; 1 Petrus 5:1; 3 Johannes 1.

Ontdek en bespreek. Hoe werden de eerste oudsten van de nieuwtestamentische Joodse gemeenten gekozen?

Aantekeningen. In de nieuwtestamentische periode, na Pinksteren, groeide de groep van eerste discipelen van Jezus Christus uit tot de eerste plaatselijke gemeente in Jeruzalem. Er werd veel meer gemeenten onder de Joden en Samaritanen gesticht (Handelingen 8:4-5; Handelingen 9:31; Handelingen 11:19; Jakobus 1:1; 5:14). De eerste oudsten van de gemeente van Jeruzalem waren heel waarschijnlijk gekozen uit dezelfde soort mensen als de oudsten van Israël in de oudtestamentische periode, namelijk, uit de hoofden van families en uit andere invloedrijke mannen. Zij werden waarschijnlijk door de gelovige gemeenteleden gekozen zoals zij ook de eerste diakenen kozen (Handelingen 6:1-7). Lukas (Handelingen 6:4), Petrus (1 Petrus 5:1) en Johannes (3 Johannes 1) zeggen duidelijk dat de apostelen van Jezus Christus als oudsten in de plaatselijke gemeenten gefunctioneerd hebben. Zij hebben als “medeoudsten” (1 Petrus 5:1) gefunctioneerd en helemaal niet in welke positie dan ook boven andere oudsten! De belangrijkste taken van de oudsten waren gebed en de bediening van het Woord (Handelingen 6:4).

3. De verkiezing van oudsten in de nieuwtestamentische niet-Joodse gemeenten.

Lees Handelingen 14:23; Titus 1:5.

Ontdek en bespreek. Hoe werden de eerste oudsten van de nieuwtestamentische niet-Joodse gemeenten gekozen?

Aantekeningen. De Joodse christenen van vóór 34 n.C. (Handelingen 8:4; 11:20), de apostel Paulus vanaf 37 n.C. (Handelingen 9:30; 15:12; 14:23) en de apostel Petrus vanaf 40 n.C. (Handelingen 10) en hun medewerkers hebben de eerste plaatselijke gemeenten onder de niet-Joodse volken gesticht. Vergelijk dat met moderne zendelingen, kerk-/gemeentestichters. De geschriften van de apostelen tonen duidelijk aan dat de oudsten gekozen werden om de gemeenten te leiden (Handelingen 14:23; Titus 1:5). In het Nieuwe Testament was er nergens maar één oudste (priester, voorganger, pastor, dominee, leraar, enz.) in een gemeente, maar altijd een veelvoud van oudsten, een raad van oudsten die leiding gaf aan de gemeente (1 Timoteüs 4:14). De oudsten moeten ook toezicht houden op elkaars leven en bediening (Handelingen 20:28).

(1) De verkiezing van oudsten in nieuwe gemeenten.

In nieuwe gemeenten die gesticht werden, waren het de apostelen en hun medewerkers (de zendelingen) die de eerste raad van oudsten aanstelden (Handelingen 14:23; Titus 1:5).

(2) De verkiezing van oudsten in gevestigde gemeenten.

In de gevestigde gemeenten waren het de bestaande raad van oudsten die de gemeenteleden leidde om nieuwe oudsten aan te stellen. Omdat de gemeenteleden deelnamen aan de verkiezing van een apostel (Handelingen 1:15-26) en aan de verkiezing van diakenen (Handelingen 6:1-7), is het heel waarschijnlijk dat zij ook deelnamen aan de verkiezing van oudsten. Dit gebeurde al in het Oude Testament (Deuteronomium 1:13; Numeri 11:16-17). De bestaande raad van oudsten leidde hen in de verkiezing door de aandacht te vestigen op de vereiste Bijbelse eigenschappen en de vereiste bekwaamheden in taken (Handelingen 6:2-4).

(3) De verkiezing van oudsten die vrucht dragen.

In het Nieuwe Testament waren het de apostelen, hun medewerkers en de gemeenteleden die konden zien welke mannen de Heilige Geest heeft toegerust en heeft doen opstaan om de taken van een oudste uit te voeren (Handelingen 20:28) en die daarvan blijk gaven in hun leven en bediening (2 Korintiërs 10:18; Lukas 16:10-12).

- In Lukas 16:10 zegt Jezus, “Wie trouw is in het minste (in de kleine verantwoordelijkheden), is ook in het grote trouw (krijgt van de Heere ook groter verantwoordelijkheden).”
- En in 2 Korintiërs 10:18 zegt Paulus aan de gemeente te Korinte, “Want niet wie zichzelf aanbeveelt, die is welbeproefd, maar wie door de Heere wordt aanbevolen.”

(4) De verkiezing van oudsten niet door democratisch te stemmen.

Oudsten werden niet gekozen door (democratisch) te stemmen, maar in overeenstemming met:

- de vereiste Bijbelse eigenschappen voor oudsten
- de vereiste bekwaamheden om Bijbelse taken uit te voeren
- en hoe hun leven en bediening in de gemeente al functioneren en een zegen voor anderen zijn.

Zij werden gekozen door algemene instemming van de gemeenteleden met betrekking tot deze principes en aangesteld (bevestigd) door de bestaande leiders (aanvankelijk de zendelingen en daarna de bestaande raad van oudsten).

In Handelingen 14:23 werden de nieuwe oudsten “gekozen door het opsteken van handen” (Grieks: cheirotoneó) zoals functionarissen in de politieke gemeente van Athene gekozen werden. Maar de woorden kunnen niet “democratisch stemmen” (“one man, one vote”) betekenen, omdat alleen Paulus en Barnabas hier het onderwerp zijn, zoals in Handelingen 10:41 alleen God het onderwerp is! Het woord betekent niets meer dan “aanstellen”. In Titus 1:5 betekent het woord “aanstellen” (Grieks: kathistémi) tot het ambt van oudste”. Het woord *heeft geen formele kerkelijke bevestiging in gedachte*, maar een aanstelling tot een ambt met verantwoordelijkheid en gezag, met vertrouwen en verantwoording die door de gemeenteleden in elke stad erkend wordt.

4. De aanstelling van oudsten.

Lees Handelingen 14:23; 1 Timoteüs 5:22.

Ontdek en bespreek. Hoe worden de oudsten aangesteld of bevestigd in hun ambt?

Aantekeningen.

(1) Oudsten moeten beloven trouw te zijn aan de gezonde leer.

Titus 1:9 zegt, “Een oudste “moet zich houden aan het betrouwbare woord, dat overeenkomstig de leer is, zodat hij bij machte is anderen te bemoedigen door het gezonde onderwijs en ook de tegensprekers te weerleggen.”

Vóór het opleggen van handen bij het uitspreken van een zegen over de nieuw aangestelde oudsten in de tegenwoordigheid van de gemeente zouden deze oudsten de volgende vragen moeten kunnen beantwoorden:

- Belijd je Jezus Christus als Verlosser en Heer?
- Geloof je dat de Bijbel Gods Woord is en de absolute standaard voor alles wat christenen moeten geloven en doen?
- Geloof je dat Jezus Christus je tot het ambt van oudste heeft geroepen?
- Beloof je dat je deze verantwoordelijke taak getrouw en in afhankelijkheid van Jezus Christus zal uitvoeren?
- Ben je bereid jezelf te onderwerpen aan de Heer Jezus Christus, aan de Bijbel, aan de regels (of statuten) van de gemeente, aan de raad van oudsten/ouderlingen en, indien nodig, aan de tucht van de gemeente?

Elk nieuwe oudste (ouderling) zou hierop positief moeten kunnen antwoorden.

(2) De oudsten worden door gebed en het opleggen van handen aan de Heere opgedragen.

Het opleggen van handen *veroorzaakt niet* de overdracht van een geestesgave, omdat alleen de Heilige Geest Zelf geestesgaven geeft zoals Hij dat bepaalt (1 Korintiërs 12:11). Het opleggen van handen *symboliseert* de overdracht van gezag en geestesgaven die nodig zijn voor de uitvoering van het ambt (zie Handelingen 6:6; 1 Timoteüs 4:14; 2 Timoteüs 1:6; Hebreeën 4:2). Maar de Bijbel waarschuwt tegen het overhaastige opleggen van handen (aanstelling van oudsten)!

5. De ambtstermijn van oudsten.

Lees Handelingen 6:3-6; 8:4-5 en 21:8.

Ontdek en bespreek. Hoe lang zou de ambtstermijn van een oudste moeten zijn?

Aantekeningen.

(1) De Bijbel.

De Bijbel vertelt dat de apostelen Petrus en Johannes niet voor heel hun leven oudsten (ouderlingen) van de gemeenten van Jeruzalem waren. Maar de Bijbel geeft ook niet aan hoe lang de ambtstermijn van oudsten zou moeten zijn. Daarom mag elke plaatselijke gemeente een wijs besluit nemen over de ambtstermijn van hun oudsten.

(2) Praktisch.

Ten einde misbruik van het ambt van oudste te voorkomen, is een beperkte ambtstermijn voor oudsten raadzaam. Het beschermt de gemeente tegen verkeerde leiders die geen ontslag willen nemen; het geeft hardwerkende oudsten een termijn van rust; en het geeft andere gelovigen een gelegenheid hun leiderschapsbekwaamheden in de gemeente uit te oefenen.

De meeste gemeenten beperken de ambtstermijn van oudsten tot ongeveer vier jaar. Elk jaar zou een kwart van de oudsten kunnen aftreden en nieuwe oudsten in hun plaats gekozen kunnen worden. Zo wordt continuïteit gegarandeerd. Natuurlijk mag een oudste die zijn taak goed doet voor een tweede termijn herkozen en aangesteld worden.

D. ANDERE BELANGRIJKE ZAKEN MET BETREKKING TOT DE OUDSTEN

1. De dubbele eer die aan oudsten gegeven moeten worden.

Lees 1 Timoteüs 5:17-18; 1 Korintiërs 9:14; Galaten 6:6; 1 Tessalonicenzen 5:12-13.

Ontdek en bespreek. Wat zegt het Nieuwe Testament over het eerbetoon en ondersteuning van oudsten?

Aantekeningen.

(1) Oudsten mogen geen financiële steun eisen.

De Bijbel leert “dat alle oudsten die goed leiding geven dubbele eer moeten ontvangen, vooral aan hen die arbeiden in het Woord en in de leer”. Dat wil zeggen, dat zij niet alleen gerespecteerd en geëerd moeten worden, maar dat zij ook het recht hebben op financiële ondersteuning als zij dat nodig hebben. Maar geen oudste (pastor) mag financiële steun eisen of op winstbejag uit zijn (1 Petrus 5:2). Leken oudsten en voltijdse oudsten die vrijgesteld zijn van het verdienen van hun eigen inkomen moeten de gemeente bereidwillig en vrijwillig dienen zonder enige zweem van geldzucht.

(2) Geef financiële steun aan oudsten die hun taak goed doen.

Niettemin hoort een gemeente steun te geven aan een oudste die zijn leiderschaps taak goed uitvoert en die steun nodig heeft (1 Korintiërs 9:14; Galaten 6:6). 1 Timoteüs 5:17-18 rechtvaardigt niet het moderne onderscheid tussen *enerzijds voltijdse pastoren* (priesters, dominees, voorgangers) die aan een theologische hogeschool of Bijbelschool gestudeerd hebben en daarom een hogere status/positie (en een salaris) krijgen dan *anderzijds de leken oudsten* die niet zo een opleiding gehad hebben! Dit Bijbelgedeelte maakt onderscheid tussen oudsten (inclusief pastoren, voorgangers) *die hun werk goed doen* (sic!) en oudsten (inclusief pastoren, voorgangers) die hun werk niet goed doen! Alleen zij die hun bediening goed doen, hebben recht op steun. Maar ook al hebben zij recht op steun, toch mogen zij deze steun niet van de gemeente eisen, omdat zij van Christus en niet van mensen afhankelijk horen te zijn (Jakobus 1:17).

2. Het gezag van oudsten.

Lees 1 Tessalonicenzen 5:12-13; Hebreeën 13:7,17; 1 Petrus 5:1-6.

Ontdek en bespreek. Wat leert het Nieuwe Testament over het gezag van de oudsten?

Aantekeningen.

(1) Het gezag van de oudsten heeft zijn oorsprong bij God.

Alle gezagsinstellingen worden door God ingesteld. Een mens die rebelleert tegen een gezagsinstelling, rebelleert tegen God en zal Gods oordeel over zich brengen (Romeinen 13:1-2)!

De gemeenteleden horen gehoorzaam te zijn aan de oudsten, maar dan alleen op de terreinen van hun taken (1 Tessalonicenzen 5:12-13; Hebreeën 13:17).

(2) Het gezag van oudsten is beperkt.

Er zijn zeven gezagsinstellingen in de Bijbel:

- God heeft absolute gezag over allen en alles (Openbaring 1:5; 19:16).
- De mens heeft gezag over de schepping (Genesis 1:28).

- Mannen hebben gezag over vrouwen in het huwelijk (Efeziërs 5:22-24) en in de gemeenten (1 Timoteüs 2:11-12; 1 Korintiërs 14:33-36).
- Ouders hebben gezag over hun kinderen (Efeziërs 6:1-4).
- De overheid heeft gezag over haar onderdanen (Romeinen 13;1-7).
- Werkgevers hebben gezag over hun werknemers (Efeziërs 6:5-9).
- En de oudsten hebben gezag over de gemeenteleden (1 Tessalonicenzen 5:12-13; Hebreeënen 13:7,17).

Alle gezagsinstellingen, behalve die van God, zijn beperkt (Jesaja 9:6; Filippenzen 2:9-11). Oudsten hebben gezag van God gekregen, maar alleen op de terreinen van hun Bijbelse taken. Het gezag dat een oudste echt heeft is afhankelijk van zijn voorbeeld hoe hij leeft, van zijn geloof en van zijn bediening van Gods Woord (Hebreeënen 13:7). De gemeenteleden mogen niet een oudste (leider, pastor) gehoorzamen die zijn gezag misbruikt (2 Johannes 1:10-11; Handelingen 4:19-20; Handelingen 5:29)!

Het gezag om mensen te verlossen (te bevrijden) (Johannes 3:17), te veranderen (2 Korintiërs 3:18), te gebruiken (Handelingen 9:15) en te zegenen (Johannes 15:5) behoort alleen aan Jezus Christus! Zo rust ook het gezag om mensen te leiden door Gods Woord (Psalm 119:105; Efeziërs 6:17) en de Geest (Johannes 16:13), om geestesgaven te geven (1 Korintiërs 12:11), om specifieke taken in de gemeente en in de wereldwijde Kerk te geven (Markus 13:34; 1 Korintiërs 3:5-6) en tot bijzondere bedieningen te roepen (Galaten 2:8-9) volkomen bij Jezus Christus en niet bij de oudsten.

De raad van oudsten mag een gemeentelid vragen om biddend een bepaalde taak op zich te nemen, maar mag hem niet dwingen of tegen zijn wil aanstellen. Maar alle christenen moeten hun bijzondere roeping en taak in de gemeente uitvoeren onder toezicht van de raad van oudsten.

3. De verantwoordelijkheid en plicht om verantwoording te doen.

Lees Handelingen 14:27; 20:28; 1 Timoteüs 5:19-22; Hebreeënen 13:17.

Ontdek en bespreek. Wat leert de Bijbel over de verantwoordelijkheid van de oudsten en de plicht verantwoording af te leggen?

Aantekeningen.

(1) Oudsten zijn verantwoordelijk voor:

- hoe zij met God wandelen (Genesis 5:22; Psalm 16:8; Psalm 27:4) en Zijn Woord geloven en gehoorzamen (Handelingen 13:22)
- hoe zij met hun gezin, hun gemeente en maatschappij omgaan
- hoe zij hun door God gegeven taken als herder/pastor, bestuurder/beheerder, leraar en dienaar uitvoeren.

(2) Oudsten zijn verantwoording verschuldigd aan:

- Jezus Christus (Hebreeënen 13:17)
- aan elkaar in de raad van oudsten (Handelingen 20:28)
- aan de hele gemeente met betrekking tot de taken die de gemeentevergadering aan hen opgelegd heeft (Handelingen 14:27).

Oudsten die zondigen, moeten onder tucht geplaatst worden (1 Timoteüs 5:19-20).

4. De prioriteiten van oudsten.

Lees Spreuken 23:4-5; Prediker 3:1; 8:5-6; Johannes 15:5; 1 Timoteüs 3:4-5; Titus 1:6.

Ontdek en bespreek. In welke omstandigheden zijn de prioriteiten van een oudste verkeerd?

Aantekeningen.

(1) Oudsten moeten prioriteiten hebben en zich eraan houden

De Bijbel leert dat er een tijd voor alles is. Maar oudsten hebben niet alleen verantwoordelijkheden in de gemeente. Zij hebben ook een verantwoordelijkheid met betrekking tot hoe zij omgaan met Jezus Christus en van Hem leren. Zij hebben een verantwoordelijkheid om te voorzien in hun dagelijkse onderhoud, maar zonder zich af te matten om rijk te worden. Zij hebben een verantwoordelijkheid hoe zij hun eigen gezin besturen. De verantwoordelijke taken van de oudsten in de gemeente mogen nooit zoveel en zo zwaar worden dat zij een last op de schouders van de oudste zijn die veroorzaakt dat hij zijn door God gegeven verantwoordelijkheden verwaarloost! De oudsten horen op elkaar te letten (Handelingen 20:28) en als hij zijn verantwoordelijkheden als oudste niet meer goed kan uitvoeren, moet hij geholpen worden of zijn ontslag nemen. Als hij weigert af te treden, moet hij ontslagen worden.

(2) Oudsten moeten toezien dat alles op een ordelijke wijze geschied.

Oudsten worden geleerd om de gemeente te leiden in de zin dat zij moeten toezien dat alle door God gegeven functies in de gemeente voldoende en ordelijk uitgevoerd worden (1 Korintiërs 14:40). De raad van oudsten bestaat hoofdzakelijk uit leken oudsten, maar één of meer van hen mogen deeltijds of voltijds als oudsten functioneren. De Bijbel bepaald hun vereiste kwalificaties en taken. Alle oudsten delen met elkaar de verantwoordelijkheden om de gemeenteleden als herders/opzieners te hoeden, de gemeente activiteiten te besturen/beheren, en Gods Woord te

verkondigen/ te onderwijzen. Het is verstandig om de verantwoordelijkheden en taken van oudsten te beperken, zijn ambtstermijn te beperken en toe te zien dat hij af en toe een jaar vrij neemt, waarna hij weer aangesteld mag worden.

E. DE AANSTELLING VAN DIAKENEN

Volgens het Nieuwe Testament heeft niet elke plaatselijke christelijke gemeente diakenen nodig. Zie verder Dota handleiding 04 supplement 20.

5	GEBED (8 minuten) [REACTIES]
GEBED IN ANTWOORD OP GODS WOORD	

Bid met elkaar als antwoord op wat God zegt. Laat iedereen in de kring om de beurt kort (in één of twee zinnen) bidden en naar God toe reageren op wat hij in deze bijeenkomst van Hem leerde.

6	VOORBEREIDING (2 minuten) [OPDRACHTEN]
VOOR DE VOLGENDE BIJeenKOMST	

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om steeds discipelen te maken en de gemeente van Jezus Christus op te bouwen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer de studie over “De aanstelling van kerkelijke leiders” samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. Persoonlijke tijd met God. Houd stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Filippenzen 3-4** en **Kolossenzen 1-2**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. **Repeteer serie F: “Voorbereiding voor het christelijke huwelijk”**: (1) Beiden gelovig (2 Korintiërs 6:14), (2) Hetzelfde levensdoel (Amos 3:3), (3) Zelfbeheersing (1 Tessalonicenzen 4:3-5), (4) Het juiste tijdstip (Prediker 8:5b-6a) en (5) De juiste prioriteiten (Matteüs 6:33).
5. Bijbelstudie. Bereid de volgende Bijbelstudie thuis voor. **Johannes 7**. Maak gebruik van de vijf stappen methode en maak korte aantekeningen.
6. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. Houd je aantekeningen over bouwen van de gemeente van Christus goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie en deze opdracht.